

РЕШЕНИЕ

№ 6229

гр. С., 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20231110106649 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК.

Образувано е по искова молба на Д. В. Т., с ЕГН: *****, доуточнена с молба с вх. № 66681/10.03.2023 г., подадена чрез процесуалния му представител – адв. Д. А. против „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468, с адрес на управление – гр. С., р-н. Витоша, ж.к. Манастирски ливади Запад, ул. ген. Стефан Тошев, бл. 90, вх. А, ет. 4, ап. 20, с която се иска съдът да **осъди** ответника да заплати на ищеца следните суми: 1/ **1116 лева** – главница – неплатено **брутно** трудово възнаграждение за м. ноември 2022 г. и сумата от **21.39 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2022 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 2/ **1116 лева** – главница – неплатено обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудов договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, в размер на **брутно** трудово възнаграждение за един месец и сумата от **21.39 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2022 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 3/ **1116 лева** – главница – неплатено обезщетение за оставане без работа в периода от 01.12.2022 г. до 01.01.2023 г. /един месец/ в размер на **брутно** трудово възнаграждение за един месец и сумата от **3.19 лева** – обезщетение за забава за периода от 30.01.2023 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и направените разноски.

В исковата молба се твърди, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответника – по силата на трудов договор № 20/15.03.2022 г. и допълнителни споразумения към него № 1/01.09.2022 г. и № 2/21.11.2022 г., като заемал длъжността „търговски представител“. С последното допълнително споразумение месечното трудово възнаграждение било уговорено в размер на **945 лева**, както и 9% надбавка за трудов стаж и професионален опит, възлизаща на 171 лева или общо 1116 лева.

Твърди се на следващо място, че трудовото правоотношение било прекратено от работодателя със заповед № 20/30.11.2022 г. – на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ – поради намаляване обема на работа.

В исковата молба се посочва, че ответникът работодател така и не заплатил на ищеца трудово възнаграждение за последния отработен м.ноември 2022 г. – в размер на общо 1116 лева. Не било заплатено освен това начисленото със заповедта за прекратяване обезщетение за непазено от работодателя предизвестие от един месец – отново в размер на 1116 лева, а не както било отразено само 945 лева. Предвид основанието за прекратяване на трудовия договор работодателят дължал и обезщетение за оставане на работника ищец без работа – отново за един месец – в размер отново на 1116 лева. Предвид неплащането на сумите в срок, както и към датата на подаване на исковата молба ищецът счита, че върху всяка сума му се дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва за забава – от датата на изпадане на ответника в забава до датата на исковата молба. След същата се претендира законна лихва.

С тези аргументи се иска уважаване на исковите претенции.

С исковата молба са представени: трудов договор № 20/15.03.2022 г. и допълнителни споразумения към него № 1/01.09.2022 г. и № 2/21.11.2022 г., заповед № 20/30.11.2022 г., писмо и обратна разписка.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468 не е депозиран писмен отговор. Призовката е връчена по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК, но при спазване и реда по чл. 50, ал. 4 от ГПК, доколкото по адреса на управление на дружеството има и залепено уведомление.

В първото по делото съдебно заседание, проведено на 12.03.2024 г., ищецът, чрез процесуалния си представител изразява становище за основателност на исковете като счита, че са налице предпоставките за постановяването на неприсъствено решение срещу ответника. Претендира разноски като представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – ЮЛ търговец, редовно призован – призовката връчена по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК, но при спазване и реда по чл. 50, ал. 4 от ГПК, доколкото по адреса на управление на дружеството има и залепено уведомление, не се явява в първото по делото съдебно заседание. От същия до датата на заседанието не е постъпило искане делото да бъде разгледано в негово отсъствие.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира че са налице предпоставките за постановяване на неприсъствено

решение по реда на чл. 239, ал. 1 от ГПК, като съображенията за това са следните:

На ответника са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание. Независимо от това ответната страна не е подала отговор на исковата молба и не се явява в първото заседание по делото, за което е редовно призована, както и не взема становище по спора. Не е депозирано и искане делото да бъде разгледано в нейно отсъствие. В първото съдебно заседание ищецът прави искане за постановяване на неприсъствено решение спрямо ответника.

От представените писмени доказателства (трудов договор № 20/15.03.2022 г. и допълнителни споразумения към него № 1/01.09.2022 г. и № 2/21.11.2022 г., заповед № 20/30.11.2022 г., писмо и обратна разписка) може да се направи извод за вероятната основателност на предявените искиви претенции. Освен това по делото не се съдържат данни ответникът да е платил част или цялото задължение. Предвид изложеното съдът намира, че са налице кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение спрямо ответника.

В този смисъл настоящият състав намира за основателни исковите претенции на Д. В. Т. срещу „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните вземания: 1/ **1116 лева** – неплатено **брутно** трудово възнаграждение за м. ноември 2022 г. и сумата от **21.39 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2022 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 2/ **1116 лева** – неплатено обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудов договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, в размер на **брутно** трудово възнаграждение за един месец и сумата от **21.39 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2022 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 3/ **1116 лева** – главница – неплатено обезщетение за оставане без работа в периода от 01.12.2022 г. до 01.01.2023 г. /един месец/ в размер на **брутно** трудово възнаграждение за един месец и сумата от **3.19 лева** – обезщетение за забава за периода от 30.01.2023 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

Горното налага предявените искове да бъдат уважени, като на основание чл. 239 ал. 2 от ГПК, съдът не следва да излага мотиви за това.

По исканията за разноси на страните:

Искане за разноси е направила само ищцовата страна. Ищецът претендира разноси от общо 1040 лева – възнаграждение за адвокат. Съгласно ДПЗС сумата е формирана от 450 лева – възнаграждение за изготвяне на искова молба и 590 лева – за процесуално представителство пред първа инстанция. В ДПЗС обаче сумата от 450 лева не е отбелязана като заплатена – нито в брой, нито по банков път. Представя се единствено

платежно нареждане за заплащане на сумата от 590 лева. Поради това и по арг. от т. 1 от ТР № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 590 лева – разноски за адвокат – които са действително извършени. Тук следва да се уточни, че действително е допустимо заплащане на суми по ДПЗС в брой като договорът служи за разписка за получаване на сумата. В случая обаче в **полето за целта** /заимствано от бланка/ - отбелязване за заплащане на сумата в брой **не е** отразено.

Доколкото се касае за иски, произтичащи от трудово правоотношение, то ответникът следва да бъде осъден да заплати и държавна такса по сметка на СРС – в размер на общо: 150 лева – по 50 лева за всеки иск – в минимален размер по чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468, с адрес на управление – гр. С., р-н. Витоша, ж.к. Манастирски ливади Запад, ул. ген. Стефан Тошев, бл. 90, вх. А, ет. 4, ап. 20, **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. В. Т., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ул. Б. № *** ап. *** следните суми: 1/ **1116 лева** – главница – неплатено **брутно** трудово възнаграждение за м. ноември 2022 г. и сумата от **21.39 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2022 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 2/ **1116 лева** – главница – неплатено обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудов договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, в размер на **брутно** трудово възнаграждение за един месец и сумата от **21.39 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2022 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; 3/ **1116 лева** – главница – неплатено обезщетение за оставане без работа в периода от 01.12.2022 г. до 01.01.2023 г. /един месец/ в размер на **брутно** трудово възнаграждение за един месец и сумата от **3.19 лева** – обезщетение за забава за периода от 30.01.2023 г. до 07.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468, с адрес на управление – гр. С., р-н. Витоша, ж.к. Манастирски ливади Запад, ул. ген. Стефан Тошев, бл. 90, вх. А, ет. 4, ап. 20 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на Д. В. Т., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ул. Б. № *** ап. *** сумата от **590 лева** разноски за адвокатско възнаграждение по настоящото гр.д. № 6649/2023 г. на СРС.

ОСЪЖДА „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468, с адрес на управление – гр. С., р-н. Витоша, ж.к. Манастирски ливади Запад, ул. ген. Стефан Тошев, бл. 90, вх. А, ет. 4, ап. 201 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл.

78, ал. 6 от ГПК по сметка на Софийския РС за държавни такси сумата от **150 лева** – държавна такса по предявените искове.

УКАЗВА на „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468, че следва да заплати така посочената държавна такса от **150 лева** в **едномесечен срок** от получаване на препис от решението и да представи доказателства за това, като го предупреждава, че в противен случай срещу него ще бъде издаден изпълнителен лист и ще бъде пристъпено към принудително изпълнение.

При неплащане на определената държавна такса след изтичане на едномесечния срок срещу „ЕН СИ ЕС България“ ЕООД, с ЕИК: 175311468 да бъде издаден изпълнителен лист в полза на Софийския РС за размера на държавната такса от **150 лева** и за сумата от **5 лева** за служебно издаване на изпълнителния лист.

Решението е постановено при условията на неприсъствено такова, поради което на основание чл. 239, ал. 4 от ГПК не подлежи на обжалване в тази му част.

Препис от решението да се връчи на страните по делото.

Съдия при Софийски районен съд: _____